



BOG

BØGETID (/BOEGER/BOEGETID-DIGTE)

Af Nanna Storr-Hansen (/forfattere/nanna-storr-hansen) (2022)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A62405457&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/boegetid-digte) for at anmelde

Montanas Litteraturpris 2022 går til digteren Nanna Storr-Hansen for digtsamlingen 'Bøgetid'.

TAGS:

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

KLIMA (/TAXONOMY/TERM/11923)

KROPPEN (/TAXONOMY/TERM/5972)

MODERSKAB (/TAXONOMY/TERM/7312)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

NATUREN OG MENNESKET (/TAXONOMY/TERM/23016)

NORDISK MYTOLOGI (/TAXONOMY/TERM/7797)

VEJRET (/TAXONOMY/TERM/20606)

ANMELDELSE



09 mar.23



(/users/frederik-scholer)

Af Frederik Schøler (/users/frederik-scholer)

Skribent

Nanna Storr-Hansen skriver med et kraftfuldt bundtræk, der lige lovlig økopolitisk forbinder moseligenes stenalder med vores senmoderne tid.

I 'Bøgetid' skabes en forbundethed mellem moderskabet i klapvognens tidsalder og landskabet, urtiden, væksterne, dyrene og især bøgen; en forbundethed, der paradoksalt nok bærer en ekskludering af det omgivende samfund og en sakral selvisolering i familiens skød.

Det er en historie om livet, om bladene, moserne og den forbindelse, vi har til de folk, vi har fundet i dem, når vi har villet udnytte naturens ressourcer fx ved at grave tørv.

*"min datter mener
At gravkøerne
Med bøjet nakke
Spiser af jorden
En dag tørven
skal graves"*

Digtsamlingens tre dominerende temaer er lige her: På den ene side Tørven, der tilhører jorden og landskabet – og ikke kulturlandskabet, men stepperne, skovene og moserne. Overfor den er gravkøerne, der spiser af jorden, og toget, arbejde, institutioner og penge:

*"i morges var der en
Der løb
Toget trak i ham
Man kunne se ham
Forsvinde
Blive mindre
Og mindre
For arbejdets skyld"*

Imellem den frodige adstadige natur og det destruktive monetære maskinsamfund finder vi barnet – eller rettere Moderen. Det skrivende 'jeg' er om noget Mor, og digtsamlingen er fyldt med jordemødre og livmødre. Man fornemmer en særlig kontakt til den autentiske jord, mosen, stenalderfolket og bøgen... og det er lige på kanten af at være for meget.

Alligevel gør hun det, Nanna Storr-Hansen, skriver sig til en sikker plads i dansk lyrik, og mit forbehold baseret på en fornemmelse af revolutionær økopolitisk poesi kan meget vel skyldes, at det ikke er en bog skrevet til mig. Men jeg værdsætter de suverænt stærke graviditets- og fødselsdigte som fx BÅD, VED GADEKÆRET og I MAVEN, der rummer stor inderlighed og nærkontakt selv med den overfladiske verden, hvor pensionisterne smutter rundt i deres kajaker.

Især det sidstnævnte digt I MAVEN vækker genklang bl.a. med Peter Niensens digt CREDO fra samlingen 1:1 (1997), som for øvrigt også indeholder et digt med titlen BØGETID.

BOGDETALJER

